

міоть дії регіональних органів влади з реалізації соціально-економічного потенціалу регіонів, створення стабільних регіональних інститутів, формування ефективної структури регіонального господарства, спрямовані на підвищення якості рівня життя населення.

В регіональному аспекті інституціональне середовище повинно спрямовуватися не лише на реалізацію та захист прав власності, але і на захист виконання контрактів, правил і механізмів, які забезпечують звітність виконавчої влади, супільству, створення правових, економічних та управлінських механізмів стимулювання виводу на ринок конкурентоспроможної інноваційної продукції тощо.

До інституціональних факторів, що сприяють розвитку конкурентних переваг регіонів можна віднести:

- розроблену інноваційну стратегію;
- пріоритетні регіональні проекти національного і міжнародного рівнів;
- уドосконалення законодавчої і нормативно-правової бази, що сприяє інноваційному розвитку регіону і сталому формуванню, розвитку і реалізації його конкурентних переваг [2].

Таким чином, стратегія розвитку України може бути теоретично обґрунтована і практично реалізована тоді, коли вона опрацьована в регіональному аспекті, адекватно враховує диференціацію умов для соціально-економічного розвитку на різних рівнях країни і відображає їх у всіх напрямках державної політики.

Список використаних джерел:

1. Кастель М. Інформаційна епоха. Экономика, общество и культура / М. Кастель ; пер. с англ. ; под науч. ред. О.И. Шкаратана. – М.: ГУ ВШЭ, 2000.
2. Норт Д. Інституціональні змінення і функціонування економики / Д. Норт ; пер. с англ. – М.: Фонд економіческої книги "Начала", 1997.

К.Э.Н. Григорьева Е.А.

*Казанский (Приволжский) федеральный университет,
Институт экономики и финансов, Российская Федерация*

ЗАКОНОМЕРНОСТИ ФОРМИРОВАНИЯ МЕЗОЭКОНОМИЧЕСКОГО УРОВНЯ ЭКОНОМИЧЕСКОЙ БЕЗОПАСНОСТИ

Современный посткризисный этап развития российского общества, характеризующийся поиском парадигмы устойчивого социально ориентированного роста, сопровождается качественной трансформацией институциональной среды, что проявляется в перераспределении прав собственности и в увеличении удельного веса государственного сектора, в обострении противоречий между действующими, реформируемыми и импортируемыми институтами, в возрастании масштабов интеграционных процессов при одновременной активизации центробежных тенденций в регионах. Подобные изменения осложняются незавершенностью структурных преобразований, отсутствием

целостной концепции долгосрочного развития государства, обострением внутренних и внешних факторов риска для системи національної безпеки в умовах активизації глобалізаціонних процесів. Це влече за собою неустойчу динаміку основних макроекономіческих показателей.

При цьому активизується оппортунистичне поведіння економіческих агентів, що виступає попыткою сокращення налогоового бремені, блокування конкуренції на товарних і фінансових ринках, способом погличення незаконного доступа к бюджетним ресурсам і гosударственній собственности, перераспределення національного дохода, вивоза капіталу за границу.

В настійше время российское общество нуждается в новой научной парадигме, которая в соответствии в вызовами постиндустриальной экономики в условиях посткризисного развития представляет качественно новую трактовку принципов институционального проектирования системы национальной безопасности и ее атрибутивного элемента – системы экономической безопасности. Влияние формальных и неформальных институтов на содержание и принципы функционирования системы экономической безопасности характеризуется противоречивостью: рыночные институты могут одновременно выступать как средством ее обеспечения, так и фактором угроз. Характер воздействия определяется содержанием форм и методов институционального проектирования, при этом роль государства в реализации позитивного потенциала институтов экономической безопасности как источника поступательной макроэкономической динамики представляется первостепенной, что обусловлено ее гетерогенностью вследствие противоречивости институциональных образований, массового и скротечного импорта рыночных институтов, осуществленного «сверху». Этим определяется необходимость реализации государственного регулируемого варианта рыночной институционализации отношений экономической безопасности на основе модернизации сложившихся формальных и легализации неформальных институтов в процессе целенаправленного институционального проектирования.

Обеспечение экономической безопасности имеет весьма важное значение для формирования стратегии социально-экономического развития России. Проблема экономической безопасности России обусловлена либерализацией экономики и внешнеэкономической деятельности, глобализацией мирового хозяйства, процессами региональной экономической интеграции, формированием механизмов сотрудничества и взаимодействия России с другими странами СНГ, Европейского союза, а также факторами международного сотрудничества со странами, имеющими высокий уровень развития экономики. Необходимо отметить, что в настоящее время регионы России, предприятия, организации, корпорации, отдельные предприниматели являются участниками внешнеэкономической деятельности.

В современных условиях особую важность приобретает обеспечение экономической безопасности России и ее регионов, муниципальных образований. При этом необходимо национальную безопасность рассматривать как